

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัย บทบาทองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ในครั้งนี้เพื่อศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดังนั้น ข้อมูลที่จะนำมาประกอบผลการศึกษา ประกอบ 1) ข้อมูลโดยทั่วไปและสภาพปัญหาของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง 2) ข้อมูลโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 9 ตำบล 3) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง และ 4) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ข้อมูลโดยทั่วไปและสภาพปัญหาของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ตั้งอยู่ในพื้นที่ 2 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีพื้นที่ทั้งหมด 1,254 ตารางกิโลเมตร หรือ 782,575 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ จดพรมแดนไทย-พม่า ท้องที่ตำบลเปียงหลวง ตำบลแสนไห อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่และตำบลแม่นางแดง, ตำบลเวียงเหนือ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ทิศตะวันออก จดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยเชียงดาว ท้องที่ตำบลเมืองคอง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

ทิศใต้ จดเขตรักษาพันธุ์ป่าแม่เลา- แม่สะทะ ท้องที่ตำบลป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่และท้องที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ทิศตะวันตก จดแม่น้ำของและป่าเตรียมการสงวนป่าแม่ปายฝั่งขวาตอนบน ท้องที่ตำบลแม่นางแดง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังอยู่ในเขตการปกครองออกเป็น 4 อำเภอ 9 ตำบล ประกอบด้วย อำเภอปาย 3 ตำบล คือ ตำบลแม่นางแดง ตำบลมีสี ตำบลเวียงเหนือ มีประชากรที่อาศัยในพื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จำนวน 4072 คน อำเภอแม่แตง 2 ตำบล คือ ตำบลป่าแป๋ ตำบลกีดช้าง มีประชากรที่อาศัยในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 2,236 คน อำเภอเชียง มีตำบลเมืองคอง และอำเภอเวียงแหง มี 3 ตำบล คือ ตำบลเมืองแหง ตำบลเปียงหลวง ตำบลแสนไห มีประชากรอาศัยในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 8,863 คน

ลักษณะภูมิประเทศของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีความแตกต่างตามพื้นที่ต่าง ๆ นั้น ก่อให้เกิดความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ กล่าวคือ ทรัพยากรป่าไม้ในช่วง 7-10 ปีก่อน อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีพื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย แต่ในช่วงที่ผ่านป่าไม้ถูกทำลายไปมากเพื่อใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยเฉพาะพื้นที่บนที่สูง และมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น พื้นที่ป่าไม้ของอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ปัจจุบันเหลืออยู่ที่ประมาณ 702,265.82 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 89.73 ของพื้นที่ป่าอนุรักษ์ จากเดิม 743,446.25 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 95.00 ของพื้นที่ป่าอนุรักษ์

ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง

1. ปัญหาชุมชนบนพื้นที่สูง

1.1 ประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

1.2 ปัญหาการลักลอบหลบหนีเข้าเมือง การลักลอบค้าของผิดกฎหมาย

2. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย

2.1.1 ความต้องการขยายที่ทำกิน และที่อยู่อาศัย

2.1.2 ระบบเกษตรแบบดั้งเดิม เพราะฉะนั้น จำเป็นต้องการพื้นที่มากขึ้น

2.1.3 การลักลอบตัดไม้เพื่อการค้า

3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3.1 ปัญหาด้านการคมนาคม กล่าวคือ ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ชุมชนที่อาศัยในพื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าต่าง เพราะฉะนั้นเส้นทางสัญจรของชาวบ้านในพื้นที่อาศัย ยังเป็นเส้นทางทุรกันดาร มีแนวโน้มความต้องการให้มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งอุทยานแห่งชาติไม่สามารถให้มีการก่อสร้างถนนใหม่หรือมีการตัดป่าเพื่อทำถนนได้

3.2 ปัญหาด้านแหล่งน้ำ กล่าวคือ ด้วยลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง แหล่งน้ำธรรมชาติในปัจจุบันมีน้อยอันเนื่องมาจากการบุกรุกพื้นที่ป่าสูงขึ้น ทำให้กิจกรรมด้านเกษตรของชุมชนที่ต้องพึ่งพิงอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติได้ผลผลิตที่ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน โดยเฉพาะฤดูแล้ง

ภาพ 6 แผนที่ที่อาศัยของชนเผ่าต่างๆในตำบล ทั้ง 9 ตำบลในพื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง
ที่มา: อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง (2553 :14)

สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ศึกษา

ตาราง 3 สภาพทั่วไปของ อบต.ที่ศึกษา

อบต.	สภาพทั่วไป	จำนวนหมู่บ้าน/ประชากร
แม่นาแดง	ตั้งอยู่ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื้อที่รับผิดชอบ 317ตารางกิโลเมตร (198,125 ไร่) เฉพาะพื้นที่ในเขตป่า 105,668 ไร่	11 หมู่บ้าน 6,390 คน เฉพาะเขตป่ามี 2 หมู่บ้าน คือบ้านไทรงาม และบ้านผีลู 1,583 คน
เวียงเหนือ	ตั้งอยู่ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื้อที่รับผิดชอบ 453 ตารางกิโลเมตรเฉพาะ พื้นที่ในเขตป่า (283,058 ไร่)	10 หมู่บ้าน 3,565 คน เฉพาะเขตป่ามี 4 หมู่บ้าน คือเมื่อน้อย บ้านห้วยหก บ้านห้วย แม่เมือง บ้านก๊วหน่อ และบ้านห้วยเหี้ยะ 1,980 คน
แม่ฮี้	ตั้งอยู่ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เนื้อที่รับผิดชอบ 331 ตารางกิโลเมตร (207,001 ไร่)เฉพาะพื้นที่ในเขตป่า 127,300 ไร่	6 หมู่บ้าน 2,944 คน เฉพาะเขตป่ามี 1 หมู่บ้าน คือบ้านแม่เย็น 509 คน
ป่าแป๋	ตั้งอยู่ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่รับผิดชอบ 318 ตารางกิโลเมตร (198,750 ไร่)เฉพาะพื้นที่ในเขตป่า 38,831 ไร่	13 หมู่บ้าน 6,631 คน เฉพาะเขตป่ามี 2 หมู่บ้าน คือบ้านปางมะกกล้วย และบ้านแม่ สะละ 657 คน
กุดช้าง	ตั้งอยู่ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่รับผิดชอบ 306 ตารางกิโลเมตร (191,406 ไร่)เฉพาะพื้นที่ในเขตป่า 84,023 ไร่	8 หมู่บ้าน 5,037 คน เฉพาะเขตป่ามี 2 หมู่บ้าน คือบ้านห้วยน้ำดัง และบ้านป่าข้าว หลาม 1,579 คน
เมืองคอง	ตั้งอยู่ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่รับผิดชอบ 420 ตารางกิโลเมตร (262,852 ไร่)เฉพาะพื้นที่ในเขตป่า 44,573 ไร่	8 หมู่บ้าน 4,401 คน
เมืองแหง	ตั้งอยู่ อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 432 ตารางกิโลเมตร (270,000 ไร่)เฉพาะ พื้นที่ในเขตป่า 86,982 ไร่	12 หมู่บ้าน 8,601 คน เฉพาะเขตป่ามี 3 หมู่บ้าน คือบ้านสามหมื่น บ้านนามน และ บ้านห้วยหก 591 คน
เปียงหลวง	ตั้งอยู่ อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 193 ตารางกิโลเมตร (120,686 ไร่)เฉพาะ พื้นที่ในเขตป่า 5,639 ไร่	6 หมู่บ้าน 14,430 คน เฉพาะเขตป่ามี 1 หมู่บ้าน คือบ้านเปียงหลวง 342 คน
แสนไห	ตั้งอยู่ อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ เนื้อที่ 22 ตารางกิโลเมตร (13,750 ไร่)เฉพาะ พื้นที่ในเขตป่า 12,011 ไร่	5 หมู่บ้าน 3,442 คน

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ โดยสามารถที่จะทำการแยกกลุ่มในการศึกษาวิจัยออกเป็น 3 กลุ่มหลักๆ คือ

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีจำนวน 36 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับชาวบ้านทั่วไปซึ่งอาศัยในพื้นที่ป่าและรอบพื้นที่ป่าที่ต้องพึ่งพิงอาศัยทรัพยากรธรรมชาติจากป่าอนุรักษ์ จำนวน 135 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ จำนวน 15 คน โดยมีเป้าหมายหลักอยู่ที่ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันรักษาป่า ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้

ข้อมูลชีวสังคมของผู้รอบแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1. เพศ

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คือ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และเพศหญิง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

ตาราง 4 ข้อมูลเพศผู้บริหาร อบต.

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	34	94.44
หญิง	2	5.56
รวม	36	100

จากตาราง 4 พบว่าจากกลุ่มประชาชนที่ศึกษา ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 94.44 และเป็นเพศหญิงเพียงร้อยละ 5.56

2. อายุ

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 41-50 ปี คือ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมา คือช่วงอายุ 31-40 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.55 และช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.12 ตามลำดับ

ตาราง 5 ระดับอายุของผู้บริหาร อบต.

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
21-30 ปี	-	-
31-40 ปี	11	30.55
41-50 ปี	21	58.33
51 ปีขึ้นไป	4	11.12
รวม	36	100.00

จากตาราง 5 จะเห็นว่าการกระจายกลุ่มอายุ 31 -50 ปี ถึงร้อยละ 88.88 และมากกว่า 51 ปีขึ้นไป นั้นแสดงให้เห็นว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มคนทำงาน นั้นเป็นกลุ่มนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับผู้บริการองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งส่งผลให้เห็นว่าความเชื่อมั่นของประชาชนว่ากลุ่มอายุดังกล่าวเป็นกลุ่มที่ประชาชนให้ความยอมรับในการพัฒนาชุมชนของตนเอง

3. ศาสนา

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12 ตามลำดับ

ตาราง 6 ข้อมูลระดับศาสนาของผู้บริหาร อบต.

ศาสนา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พุทธ	32	88.88
คริสต์	4	11.12
อิสลาม	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 6 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งอาศัยในพื้นที่ลุ่ม มีชุมชนที่นับถือศาสนาพุทธช่วยให้การสนับสนุนซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนเผ่าพื้นเมือง และชนเผ่าปากกะญอ ที่ดำรงชีวิตในชุมชนวิถีคนพื้นเมืองสนับสนุนเป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 88.88 ซึ่งผู้บริหารเพียงเล็กน้อยที่อาศัยในพื้นที่ติดเขตป่า หรืออยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ และนับถือศาสนาคริสต์ จะได้รับความเชื่อถือน้อยลง จากการศึกษาพบเพียงแค่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.12

4. ระดับการศึกษา

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย คือ มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.88 รองลงมาระดับการศึกษาปริญญาตรี คือ มีจำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.57 ตามลำดับ

ตาราง 7 ข้อมูลระดับการศึกษาของผู้บริหาร อบต.

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	5.57
มัธยมศึกษาตอนปลาย	14	38.88
ปริญญาตรี	12	33.33
สูงกว่าปริญญาตรี	8	22.22
รวม	36	100.00

จากตารางที่ 7 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายไปจนถึงระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวนถึง 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.21 ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกฯ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.22 ซึ่งได้แก่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคาดว่าจะมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีทุกองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป้อนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง และการศึกษาที่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.57 ที่สำคัญในตำแหน่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีระดับการศึกษาที่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นเลย แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดีพอสมควร มีความรู้ความสามารถ และชุมชนยอมรับผู้นำท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาที่ค่อนข้างสูงขึ้น

5. สถานภาพสมรส

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่มีระดับการสมรสแล้ว คือ มีจำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.44 รองลงมาระดับสถานภาพโสด มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

ตาราง 8 ข้อมูลสถานภาพสมรสของผู้บริหาร อบต.

สถานภาพสมรส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	2	5.56
สมรส	34	94.44
หย่าร้าง	-	-
หม้าย	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 8 ทำให้ทราบว่าความมั่นคงด้านสถานภาพทางครอบครัว ซึ่งดูได้จาก การระดับของสถานภาพสมรสที่มีจำนวนถึง 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.44 และมีเพียง 2 ราย ที่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 5.56 โดยเป็นตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล อาจเกิดจากการมุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวมมาก จนไม่มีเวลาคิดในเรื่องส่วนตัวโดยเฉพาะเรื่องการมีครอบครัว จากข้อมูลตารางเห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีระดับที่สูงมาก ความมั่งคั่งมาก อันส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่มีอุปสรรคด้านปัญหาครบถ้วน เป็นการทำงานให้สังคมอย่างเต็มที่

6. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหรือทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้บริหาร อบต.ส่วนใหญ่มีระดับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งหรือทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ช่วงเวลา ไม่เกิน 4 ปี คือ มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาช่วงระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 5-8 ปี มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.88 ช่วงระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 8-14 ปี มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.12 ตามลำดับ

ตาราง 9 ข้อมูลระยะเวลาดำรงตำแหน่งของผู้บริหาร อบต.

ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 4 ปี	18	50.00
5-8 ปี	14	38.88
9-14 ปี	4	11.12
15 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 9 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นไปตามกรอบระยะที่เข้ามาทำหน้าที่หรือเรียกว่าเป็นไปตามระยะเวลาที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามารับตำแหน่ง ซึ่งไม่เกิน 4 ปี โดยมีจำนวนถึง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.00 จะเป็นตำแหน่งรองนายก รองประธานสภา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วน ระยะเวลาระหว่าง 5-8 ปี มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.88 เป็นตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งให้ทราบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่ได้เข้าดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภา จะเคยทำหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลมาก่อน เช่น เคยรับตำแหน่งกำนัน ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านมาก่อน และระยะเวลาดำรงตำแหน่งระหว่าง 8-14 ปี มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.12 ซึ่งดำรงตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายก ซึ่งจากข้อมูลทำให้เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีระยะเวลาที่เคยดำรงตำแหน่งในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมาเป็นระยะเวลายาวนาน เป็นที่ยอมรับของประชาชนและชุมชน

7. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการ
ทรัพยากรป่าไม้

ผู้บริหาร อบต. ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการทรัพยากรป่า
ไม้ คือ มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตาราง 10 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ความเห็นเกี่ยวกับปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มี	36	100.00
ไม่มี	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 10 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดคิดว่าใน
พื้นที่รับผิดชอบของตนเองหรือเรียกว่าในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีปัญหาด้านการ
จัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยมีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านการ
ใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ของชุมชน ยังมีปัญหาที่ต้องรอการแก้ไข หาแนวทางออก
ของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

8. ความคิดเห็นของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเอง
ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผู้บริหาร อบต. ทั้งหมดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของตนเองในการจัดการ
ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ มีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตาราง 11 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ความเห็นเกี่ยวกับหน้าที่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทราบ	36	100.00
ไม่ทราบ	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 11 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดได้รับทราบว่ามีหน้าที่จัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ของตนเอง โดยมีจำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนโดยสอดคล้องกับสภาพสมรสที่มีความมั่นคงและระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง อย่างมีนัยสำคัญ

9. การเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้

ประชากรตัวอย่างทั้งหมดการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ โดยส่วนใหญ่ผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานสถาบันการศึกษา คือมีจำนวน ราย คิดเป็นร้อยละ รองลงมาหน่วยงานของรัฐ มีจำนวน ราย คิดเป็นร้อยละ และหน่วยงานของเอกชน มีจำนวน ราย คิดเป็นร้อยละ

ตาราง 12 ข้อมูลการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้

หน่วยงานจัดฝึกอบรมฯ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
สถาบันการศึกษา	22	61.11
หน่วยงานภาครัฐ	8	22.22
หน่วยงานภาคเอกชน	6	16.67
ไม่เคยผ่านการฝึกอบรม	-	-
รวม	36	100.00

จากตาราง 12 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดผ่านการฝึกอบรมโดยส่วนใหญ่การฝึกอบรมด้านความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมผ่านสถาบันการศึกษาต่าง คือมีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.11 รองลงมาจากหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22 และผ่านการอบรมจากหน่วยงานเอกชนสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานหรือดำเนินงานโดยภาคเอกชนเอง มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซึ่งทำให้เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของตนเอง และสอดคล้องกับระดับการศึกษาของผู้บริหารฯที่มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี

ความเห็นด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติ
ห้วยน้ำดัง

ตาราง 13 ความเห็นด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
1.การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ หมายถึง การใช้ทรัพยากรป่าไม้ให้ เกิดประโยชน์มากที่สุด ชัยชนะที่สุด และมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม น้อยที่สุด	34 (94.44)	2 (5.56)	-	-	-	4.94	0.28
2.สาเหตุของการบุกรุกทำลายป่า เนื่องจากประชาชนขาดความรู้ความ เข้าใจในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้	30 (83.33)	6 (16.67)	-	-	-	4.83	0.38
3.ความยากจนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิด การบุกรุกทำลายป่า	24 (66.67)	8 (22.22)	4 (11.11)	-	-	4.56	0.69
4.การลักลอบตัดไม้มีความเสียหาย ต่อสภาพป่าไม้มากกว่าการแผ้วถาง ป่า	-	13 (36.11)	9 (25.00)	14 (38.89)	-	2.97	0.88
5.การบุกรุกทำลายป่ามีผลต่อการ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆเช่น ดิน น้ำ สัตว์ป่า เป็นต้น	34 (94.44)	2 (5.56)	-	-	-	4.94	0.32
6.การประกาศจัดตั้งเขตอุทยาน แห่งชาติเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการ อนุรักษ์ป่าไม้	9 (25.00)	24 (66.67)	3 (8.33)	-	-	4.06	0.56
7.การใช้สอยหรือใช้ประโยชน์จาก ป่าไม้ ทั้งเพื่อประโยชน์ส่วนตัวและ ส่วนรวม สามารถทำได้โดยวิธีเสนอ ต่อองค์การตำบล	-	16 (44.45)	-	18 (50.00)	2 (5.55)	2.83	0.93
8.ปัญหาที่สำคัญของทรัพยากรป่าไม้ ในเขตอุทยานถูกทำลาย คือการบุกรุก ของชาวเขา	-	9 (25.00)	22 (61.11)	5 (13.89)	-	3.11	0.62

ตาราง 13 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
9.ควรแก้ไขกฎหมายให้มีบทลงโทษแก่ผู้ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าให้รุนแรงยิ่งขึ้น	31 (86.11)	5 (13.89)	-	-	-	4.86	0.28
10.องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่อนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของท้องถิ่นตามกฎหมาย	31 (86.11)	4 (13.89)	-	-	-	4.86	0.28
เฉลี่ย						4.20	

โดย	คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
	คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.61	มีความคิดเห็นด้วยน้อย
	คะแนนเฉลี่ย	2.62 – 3.42	มีความคิดเห็นด้วยปานกลาง
	คะแนนเฉลี่ย	3.43 – 4.23	มีความคิดเห็นด้วยมาก
	คะแนนเฉลี่ย	4.24 – 5.00	มีความคิดเห็นอย่างยิ่ง

จากตาราง 13 ทำให้ทราบว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง มีความคิดเห็นและความเข้าใจ ในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งมีความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีชุมชนอาศัยอยู่ทั้งในและรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งปรากฏตามผลการศึกษาจากค่าเฉลี่ย 4.20

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่า สามารถแยกเป็นประเด็น สรุปได้ปรากฏดังนี้

ในความหมายของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในผู้บริหาร อบต. มีความเข้าใจเป็นอย่างดี โดยสามารถนำเสนอให้ชุมชนรับทราบว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ คือ การใช้ทรัพยากรป่าไม้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ยั่งยืนที่สุด และมีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อยที่สุด กล่าวคือ เมื่อมีการใช้

ต้นไม้เพื่อกิจการใดเพียงหนึ่งต้น เราควรที่จะมีการปลูกทดแทน เพื่อรักษาสภาพของป่าธรรมชาติ และผลที่ตามมาก็คือ การมีทรัพยากรป่าไม้ที่มีความยั่งยืน

ประเด็นของสาเหตุการบุกรุกทำลายป่านั้น ทำให้เห็นว่าไม่ได้มาจากการขาดความรู้ ความเข้าใจของชุมชน ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือเกิดจากความยากจนทั้งหมด สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ การขยายขนาดของประชากรในครอบครัว ที่สูงขึ้น สภาพของสังคมที่มีความเจริญทางด้านวัตถุมากยิ่งขึ้น ที่เป็นปัญหาในการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ แสดงผลจากคำถามในหัวข้อความยากจนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการบุกรุกทำลายป่า คิดเป็นร้อยละ 11.11 ที่แสดงออกมาว่า ไม่แน่ใจว่าความยากจนจะเป็นสาเหตุของการบุกรุกทำลายป่า

ประเด็นในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้นั้น จะต้องดำเนินการโดยยึดหลักแนวทางการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยอาศัยอำนาจทางกฎหมาย เป็นกรอบป้องกันการดำเนินงาน ซึ่งส่วนที่สำคัญคือ อุทยานแห่งชาติ จะเป็นผู้มีส่วนสำคัญ ในเรื่องการใช้ประโยชน์จากป่า มิใช้องค์การบริหารส่วนตำบลเพียงหน่วยงานเดียวที่จะดำเนินงานหรือกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้ และที่สำคัญการแก้ไขปัญหาสำหรับบุคคลที่แสวงหาผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ คือ การเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ลักลอบกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้

บทบาทของผู้บริหาร อบต.ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

ตาราง 14 บทบาทของผู้บริหาร อบต. ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
บทบาทด้านการวางแผน						4.64	
1. จัดทำแผนจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ อบต.	33 (91.67)	3 (8.33)	-	-	-	4.95	0.28

ตาราง 14 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
2.จัดลำดับความสำคัญของแผนการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่อบต.	27 (75.00)	6 (16.67)	-	-	-	4.67	0.63
3.จัดแผนงานส่งเสริมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้	16 (44.44)	18 (50.00)	2 (5.56)	-	-	4.39	0.60
4.จัดแผนงานให้องค์กรต่างๆ ประชาชนเข้ามำกำหนดแนวทางการจัดการทรัพยากรป่าไม้	32 (88.89)	-	4 (11.11)	-	-	4.78	0.64
5.กำหนดมาตรการและจุดเน้นสำคัญในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในท้องถิ่น	18 (50.00)	16 (44.44)	2 (5.56)	-	-	4.44	0.61
บทบาทด้านการจัดองค์กร						4.39	
6.อบต.มีความชัดเจนต่อการจัดโครงสร้างการจัดการทรัพยากรป่าไม้	18 (50.00)	9 (25.00)	9 (25.00)	-	-	4.25	0.84
7.อบต.มีการกำหนดคววสัทธิ์ศน์ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	24 (66.67)	9 (25.00)	3 (8.33)	-	-	4.58	0.65
8.อบต.มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	23 (63.89)	11 (30.55)	2 (5.56)	-	-	4.78	0.54
9.อบต.มีบุคลากรที่มีคุณสมบัติความรู้และประสบการณ์เหมาะสมต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	16 (44.44)	11 (30.56)	-	-	3.94	0.75
บทบาทด้านการมีส่วนร่วมและการประสานงาน						4.44	
10.อบต.จัดให้องค์กรท้องถิ่นต่างๆ ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางและเป้าหมายในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	25 (69.44)	9 (25.00)	2 (5.56)	-	-	4.64	0.59
11.อบต.มีการประสานงานร่วมกับอุทยานแห่งชาติในการดูแลจัดการทรัพยากรป่าไม้โดยสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	32 (88.89)	-	4 (11.11)	-	-	4.78	0.64

ตาราง 14 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
12.มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน การตัดไม้ทำลายป่า การป้องกันไฟฟ้า การป้องกัน การล่าสัตว์	31 (86.11)	5 (3.89)	-	-	-	4.86	0.35
13.อบต.มีบุคลากรที่สามารถดำเนินงานร่วมกับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติเกี่ยวกับการศึกษา การวางแผน การปฏิบัติงาน การติดตามผลการในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	-	18 (50.00)	18 (50.00)	-	-	3.50	0.51
14.จัดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจ และรู้ปัญหาด้านป่าไม้เพื่อแก้ไขปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้	-	19 (52.78)	17 (47.22)	-	-	3.53	0.51
15.การร่างข้อบังคับ หรือตั้งกระทู้ถามในสภา อบต. ในการแก้ไข ปัญหาทรัพยากรป่าไม้	4 (11.11)	32 (88.89)	-	-	-	4.11	0.32
16.จัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครอนุรักษ์ ป่าและเฝ้าระวัง การบุกรุกทำลาย ทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	27 (75.00)	-	-	-	4.25	0.44
17.ออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งในการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้	-	18 (50.00)	18 (50.00)	-	-	3.50	0.51
18.การกระจายภาระหน้าที่ในการดูแลทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนให้กับคนในชุมชน	9 (25.00)	20 (55.56)	7 (19.44)	-	-	4.06	0.67
19.การจัดตั้งคณะกรรมการ รับผิดชอบในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	34 (94.44)	2 (5.56)	-	-	-	4.94	0.23
20.มีการประชุม ชี้แจง เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถดำเนินงานด้านการจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชน	12 (33.33)	19 (52.78)	5 (13.89)	-	-	4.19	0.67

ตาราง 14 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	s.d.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
บทบาทด้านการควบคุมติดตาม						4.35	
21. มีความชัดเจนของระบบการจัดหาและการใช้งบประมาณ	30 (83.33)	6 (16.67)	-	-	-	4.86	0.38
22.มีความชัดเจนของระบบการตรวจสอบ การควบคุม และประเมินผลการเบิกจ่ายงบประมาณ	32 (88.89)	4 (11.11)	-	-	-	4.89	0.32
23.จัดให้มีการนำเสนอหรือแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางกิจกรรมต่างๆของอบต.ด้านปัญหาทรัพยากรป่าไม้	18 (50.00)	8 (22.22)	10 (27.78)	-	-	4.22	0.87
24.มีการติดตามผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้	-	19 (52.78)	15 (41.67)	2 (5.55)	-	3.47	0.61
บทบาทด้านการสนับสนุน						4.02	
25.จัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์คุ้มครอง ป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	25 (69.44)	2 (5.56)	-	-	4.19	0.52
26.จัดอบรมเจ้าหน้าที่อบต.เพื่อเสริมสร้างความรู้ ประสพการณ์ด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	16 (44.44)	11 (30.56)	-	-	3.94	0.75
27.มีการแนะนำ และส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่า กิจกรรมบวชป่า	-	27 (75.00)	9 (25.00)	-	-	3.75	0.44
28.จัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	16 (44.44)	11 (30.56)	-	-	3.94	0.75
บทบาทด้านการสนับสนุน							
29.จัดสรรงบประมาณในการผลิตสื่อฝึกอบรม เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	16 (44.44)	11 (30.56)	-	-	3.94	0.75

ตาราง 14 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
30.จัดสรรงบประมาณในการจัดระบบข้อมูลอาคารสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์เพื่อสนับสนุนด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้	9 (25.00)	16 (44.44)	11 (30.56)	-	-	3.94	0.75
31.ได้จัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นในด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในแผนงานต่อไป	18 (50.00)	18 (50.00)	-	-	-	4.50	0.51

โดย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	=	มีบทบาทน้อยมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81-2.61	=	มีบทบาทน้อย
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.62-3.42	=	มีบทบาทปานกลาง
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.43-4.23	=	มีบทบาทมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.24-5.00	=	มีบทบาทมากที่สุด

จากตาราง 14 ทำให้ทราบว่าบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง มีบทบาทอยู่ในระดับดีมากปรากฏจากคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.32 ทั้งนี้สามารถแยกเป็นกลุ่มของผลการศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มหลัก ดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 9 แห่ง ดำเนินการอยู่ในระดับดีมากและถือว่าดำเนินงานเป็นไปตามกรอบนโยบายเป็นหลัก กล่าวคือ บทบาทด้านการจัดทำแผนจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ อบต. โดยมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาป่าไม้ให้เป็นนโยบายเร่งด่วน ดำเนินงานภายใต้กรอบการประสานงาน ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนในการจัดทำโครงการให้แก่ชุมชน โดยเน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อันได้แก่ การจัดโครงการอบรมให้ความรู้การป้องกันไฟป่า การป้องกันการล่าสัตว์ การตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งเป็นการดำเนินงานในแนวทางสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลกำหนด
2. บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 9 แห่ง ดำเนินการอยู่ในระดับดี กล่าวคือ เป็นการดำเนินงานที่รองลงมาจากกลุ่มแรก เป็นการดำเนินงานในลักษณะรองรับการดำเนินงานจากกลุ่มแรก คือ มีการจัดโครงสร้างการบริหารส่วนองค์กรเพื่อรองรับการ

ดำเนินงานด้านทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ อบต. เช่นมีบุคลากรในตำแหน่งนักวิชาการสิ่งแวดล้อมและพัฒนาชุมชน เพื่อดำเนินงานประสาน ให้ข้อมูลแก่ประชาชน มีการประชุมหาแนวทางถึงปัญหาระหว่างสิ่งแวดล้อมในชุมชนโดยเฉพาะด้านป่าไม้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน การจัดส่งเจ้าหน้าที่เพื่อแนะนำและอธิบายสร้างความเข้าใจให้ชุมชนในอาชีพที่ต้องอาศัยทรัพยากรป่าไม้เป็นวัตถุดิบ และมีการประชุมชาวบ้านเรื่องปัญหาด้านป่าไม้ในพื้นที่

3. บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 9 กลุ่ม ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจะต้องดำเนินการให้ต่อเนื่องและรวดเร็วยิ่งขึ้นคือ การเพิ่มจำนวนของบุคลากรที่มีความรู้ ด้านกฎหมาย ในแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดความรู้แนวทางการดำเนินงานด้านทรัพยากรป่าไม้ กล่าวคือ อบต. มีเจ้าหน้าที่ดูแลด้านนี้ แต่ไม่เพียงพอ ให้การสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมยิ่งขึ้น ในเรื่องปัญหาสีงแวดล้อม ในการจัดกิจกรรมทางประเพณี เช่นการบวชป่า การปลูกป่า และที่สำคัญจะต้องมีการติดตามผลการปฏิบัติงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างต่อเนื่อง

เมื่อรวมค่าเฉลี่ยบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 6 ด้าน กล่าวคือ ด้านการวางแผน เท่ากับ 4.64 ด้านการจัดการองค์กร เท่ากับ 4.39 ด้านการมีส่วนร่วมและประสานงาน เท่ากับ 4.44 ด้านการสั่งการ เท่ากับ 4.08 ด้านการควบคุมติดตาม เท่ากับ 4.35 และด้านการสนับสนุน เท่ากับ 4.02 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 4.32 ดังนั้น บทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีระดับของบทบาทดีมาก รายละเอียดดังตาราง 15

ตาราง 15 สรุปบทบาทของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรป่าไม้พื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติ

บทบาทของผู้บริหารในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับของบทบาท
บทบาทด้านการวางแผน	4.64	มีบทบาทมากที่สุด
บทบาทด้านการจัดการองค์กร	4.39	มีบทบาทมากที่สุด
บทบาทด้านการมีส่วนร่วมและประสานงาน	4.44	มีบทบาทมากที่สุด

ตาราง 15 (ต่อ)

บทบาทของผู้บริหารในการจัดการทรัพยากรป่าไม้	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ระดับของบทบาท
บทบาทด้านการสั่งการ	4.08	มีบทบาทมาก
บทบาทในการควบคุมติดตาม	4.35	มีบทบาทมากที่สุด
บทบาทด้านสนับสนุน	4.02	มีบทบาทมาก
เฉลี่ย	4.32	มีบทบาทมากที่สุด

ปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ตาราง 16 ปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของ อบต.ให้มีประสิทธิภาพลดลง

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
1.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า อบต. ชั้น 1 ย่อมสามารถดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ได้ดีกว่า อบต.ชั้น 5	2 (5.56)	4 (11.11)	10 (27.78)	20 (55.55)	-	2.67	0.89
2.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าสมาชิก อบต. ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของประโยชน์ป่าไม้และโทษของการทำลายป่าไม้เป็นอย่างดี	-	18 (50.00)	10 (27.78)	8 (22.22)	-	3.28	0.81
3.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การดำเนินงานด้านการจัดการป่าไม้ ต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสมาชิก อบต. ด้วย	24 (66.67)	8 (22.22)	4 (11.11)	-	-	4.56	0.69
4.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กฎหมายป่าไม้ ทำให้ อบต. ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ได้	-	15 (41.67)	9 (25.00)	12 (33.33)	-	3.08	0.87

ตาราง 16 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 36) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย — ($\bar{X}$)	S.D.
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง		
5.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การดำเนินงานด้านการจัดการป่าไม้ตามหน้าที่ของ อบต.ขัดแย้งกับกฎหมายป่าไม้	-	2 (5.56)	5 (13.89)	29 (80.55)	-	2.25	0.55
6.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ในพื้นที่เป็นการเพียงพอแล้ว สำหรับการจัดการป่าไม้	-	-	9 (25.00)	27 (75.00)	-	2.25	0.44
7.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า การปฏิบัติงานด้านการป่าไม้ในพื้นที่ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้และ อบต. สามารถประสานเสริมซึ่งกันและกัน	32 (88.89)	4 (11.11)	-	-	-	4.89	0.32
8.พฤติกรรมหรือวิถีชีวิตของชุมชนที่อาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์มีผลต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของ อบต.	22 (61.11)	9 (25.00)	-	5 (13.89)	-	4.33	1.04
9.นายทุน หรือผู้มีอิทธิพล มีผลต่อการดำเนินงานในด้านการจัดการป่าไม้ของ อบต.	34 (94.44)	2 (5.56)	-	-	-	4.94	0.23
เฉลี่ย						3.59	

โดย ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 = ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคน้อยมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.61 = ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคน้อย
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.62-3.42 = ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคปานกลาง
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.43-4.23 = ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.24-5.00 = ถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

จากตาราง 16 ทำให้สามารถแยกปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง ประเด็นย่อยดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังระดับน้อยที่ทำให้ประสิทธิภาพลดลง สามารถแยกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบล กล่าวคือ ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถแบ่งแยกได้จากเกณฑ์เงินรายได้ที่จัดเก็บต่อปี

อบต.ที่มีรายได้จัดเก็บต่อปี 20 ล้านบาทขึ้นไป	เป็น อบต. ชั้นที่ 1
อบต.ที่มีรายได้จัดเก็บต่อปี 12-20 ล้านบาท	เป็น อบต. ชั้นที่ 2
อบต.ที่มีรายได้จัดเก็บต่อปี 6-12 ล้านบาท	เป็น อบต. ชั้นที่ 3
อบต.ที่มีรายได้จัดเก็บต่อปี 3-6 ล้านบาท	เป็น อบต. ชั้นที่ 4
อบต.ที่มีรายได้จัดเก็บต่อปี ต่ำกว่า 3 ล้านบาท	เป็น อบต. ชั้นที่ 5

กล่าวได้ว่า รายได้ของ อบต.จะมาจากการดำเนินงานด้านธุรกิจต่างๆ เช่น ธุรกิจโรงแรม ที่พัก การท่องเที่ยวทัวร์ โรงงานต่างๆ เป็นต้น ซึ่ง อบต.ที่มีรายได้น้อย แสดงให้เห็นว่ามีธุรกิจในพื้นที่มีจำนวนน้อย ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ ยังคงสภาพธรรมชาติอยู่การใช้ประโยชน์ก็น้อย เพราะฉะนั้นกล่าวได้ว่า การจัดการทรัพยากรป่าไม้ หรือจัดการทรัพยากรธรรมชาติด้านอื่นๆ ระดับชั้นขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ขององค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังน้อย

1.2 กฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้โดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ผู้ใช้อำนาจ กับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การดำเนินงานด้านการจัดการป่ากิจปัญหาและอุปสรรค เพียงแต่ในบางกิจกรรมซึ่งเป็นเรื่องของการพัฒนาซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้ เช่น การพัฒนาถนน การขยายเขตไฟฟ้า ที่ต้องผ่านเขตอุทยานแห่งชาติ จะต้องดำเนินการภายใต้กรอบของอุทยานแห่งชาติ กล่าวคือ กระทำโดยเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเป็นผู้ร่วมดำเนินการ และในการดำเนินงานร่วมกับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ ยังเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติไม่เพียงพอในการดูแลจะต้องมีองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์การส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมกันในการจัดการการใช้ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่

2. ปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังระดับปานกลางที่ทำให้ประสิทธิภาพลดลง กล่าวคือ ความรู้ความเข้าใจเรื่องของประโยชน์ป่าไม้และโทษของการทำลายป่า รวมทั้งความรู้ด้านกฎหมาย ความรู้ด้านการส่งเสริมจิตสำนึกให้แก่ชุมชน เจ้าหน้าที่รวมทั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ซึ่งในปัจจุบันผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญมากที่สุด คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ฝ่ายงานโยธา เป็นต้น ซึ่งถือว่าไม่เพียงพอ

3. ปัญหาและอุปสรรคที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังระดับมากที่ทำให้ประสิทธิภาพลดลง กล่าวคือ พฤติกรรมหรือวิถีชีวิตของชุมชนที่อาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่ยังดำเนินชีวิตโดยการพึ่งพิงจากทรัพยากรป่าไม้แบบดั้งเดิม เช่น การทำไร่เลื่อนลอย การขยายที่ทำกิน การปลูกพืชเกษตรเชิงเดี่ยว การล่าสัตว์ป่าซึ่งเป็นการตัดวงจรของการขยายพันธุ์ต้นไม้ และที่สำคัญอย่างมากที่ทำให้การดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้มีปัญหา นั่นก็คือ การเข้ามาดำเนินกิจการของนายทุนนอกพื้นที่ เพื่อธุรกิจในพื้นที่ป่า เช่น การทำรีสอร์ท การท่องเที่ยว โรงงาน เป็นต้น กลุ่มทุนเหล่านี้จะเข้ามาโดยอาศัยช่องว่างของการเจริญทางด้านสังคมวัตถุ ให้ชุมชนดำเนินการเสมือนของชุมชนเอง เช่น การทำธุรกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบบ้านพักนักท่องเที่ยว โดยชุมชนเป็นผู้ดำเนินการใช้พื้นที่ส่วนการดำเนินงานกลุ่มทุนจะเข้ามามีจัดการ โดยเอื้อประโยชน์ผ่านผู้นำชุมชน

สรุปข้อมูลความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จากแบบสอบถามในรูปแบบปลายเปิดทั้ง 9 แห่ง

ประเด็นคำถาม ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ความรู้ ความเข้าใจด้านทรัพยากรธรรมชาติของเจ้าหน้าที่และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล
2. การขาดแผนงานและงบประมาณโดยตรงสำหรับกิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้
3. กรอบความรับผิดชอบตามกฎหมายที่กำหนดหน้าที่ของ อบต. กับหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ในการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้อง
4. นโยบายระดับสูงขององค์การบริหารส่วนตำบลกับนโยบายของหน่วยงานดูแลป่าไม้ยังขาดการประสานงานที่เพียงพอ
5. นายทุนและกลุ่มผู้มีอิทธิพลในพื้นที่

ประเด็นคำถาม ท่านคิดว่าผู้บริหาร อบต. ควรทำอะไรบ้าง ถ้าต้องการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างมีประสิทธิภาพ

1. มีการวางแผนงาน โครงการเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยพิจารณาให้ชุมชน หน่วยงานป่าไม้ หน่วยงานฝ่ายปกครอง หน่วยงานฝ่ายความมั่นคง(ทหาร) เข้ามามีบทบาทในการจัดทำแผนงาน โครงการ อันเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนซึ่งไม่ทำให้เกิดผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ กำหนดงบประมาณในการสนับสนุนโครงการต่างๆ ในด้านอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้โดยบรรจุอยู่ในแผนงานประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง

2. จัดโครงสร้างการบริหารงานขององค์กร ให้สอดคล้องและสนับสนุนกิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและแนวทางแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับส่วนราชการ

3. ให้ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรป่าไม้แก่สมาชิก อบต. เจ้าหน้าที่ และประชาชน

4. จัดตั้งศูนย์ดูแลรับผิดชอบปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ โดยกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลอย่างชัดเจน

5. ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านการอนุรักษ์ป่าไม้เกี่ยวกับขอบเขตที่ทำกินของชาวบ้านชุมชนในเขตป่าอนุรักษ์ให้ชัดเจน

6. ติดตามโครงการต่างๆที่ได้จัดสรรงบประมาณให้กับชุมชนด้านการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง

7. สนับสนุนส่งเสริมอาชีพของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การเลี้ยงปลา สั้นค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ การบริการนักท่องเที่ยวโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ในชุมชน

ประเด็นคำถาม ชนเผ่าหรือชุมชน มีผลอย่างไรต่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ อบต.

1. ชนเผ่าลีซอ มีพฤติกรรมยังมีการบุกรุกป่าไม้ เพราะเนื่องจากยังดำรงชีวิตแบบดั้งเดิม คือ การทำไร่หมุนเวียน การปลูกพืชเกษตรเชิงเดี่ยว การลักลอบตัดไม้เพื่อสร้างที่อยู่อาศัย

2. ชนเผ่ากระเหรี่ยง มีพฤติกรรมที่ใช้ชีวิตแบบคนพื้นเมืองมากยิ่งขึ้น เพราะเนื่องจากการอพยพย้ายถิ่นฐานมาตั้งอยู่ในชุมชนที่เจริญมากยิ่งขึ้น ชุมชนส่วนใหญ่มีส่งเสริมด้านการศึกษาเพิ่มสูงขึ้น เพราะฉะนั้น ชนเผ่ากระเหรี่ยงจึงไม่มีปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากนัก

- 3. ชนเผ่าจีนฮ่อ มีพฤติกรรมที่ดำรงชีวิตโดยพึ่งแหล่งทำธรรมชาติ เพื่อทำการเกษตร แบบ สวน ซึ่งจะเน้นการบริโภคในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่พบว่ามีผลกระทบด้านปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้
- 4. ชนเผ่า ไทยใหญ่และชนเผ่าพื้นเมือง ทั้ง 2 กลุ่มมีวิถีชีวิตแบบในสังคมเมือง เพราะฉะนั้นการบุกรุกพื้นที่ป่ามีน้อย แต่จะพบว่ามีกลุ่มที่ลักลอบตัดไม้เพื่อการค้าบางส่วน
- 5. ชนเผ่ามูเซอ วิถีชีวิตจะมีการพึ่งพิงธรรมชาติแบบไม่ทำลาย กล่าวคือ จะดำรงชีวิตในรูปแบบเก็บหาของป่า เพื่อบริโภคในครัวเรือน

กลุ่มประชากรในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

ข้อมูลชีวสังคม

1. เพศ

ตาราง 17 เพศประชากรตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	82	60.74
หญิง	53	39.26
รวม	135	100.00

จากตาราง 17 เพศ พบว่าเนื่องจากกลุ่มประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้นำครอบครัว จึงพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คือ มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 60.74 และเพศหญิงจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 39.26 ตามลำดับ

2. อายุ

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี คือ มีจำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.90 รองลงมา คือช่วงอายุ 21-30 ปี มีจำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.96 และช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.07 และอายุ 51 ปีขึ้นไป มีจำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.07 ตามลำดับ

ตาราง 18 อายุของประชากรตัวอย่าง

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
21-30 ปี	31	22.96
31-40 ปี	66	48.90
41-50 ปี	19	14.07
51 ปีขึ้นไป	19	14.07
รวม	135	100.00

จากตาราง 18 จะเห็นว่าการกระจายกลุ่มอายุ 21-40 ปี ถึงร้อยละ 71.86 และ อายุ 41-50 ปีขึ้นไปมีเพียง ร้อยละ 28.14 แสดงให้เห็นว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มคนทำงาน ฉะนั้นสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ ได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

3. ศาสนา

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 64.44 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 ตามลำดับ

ตาราง 19 ศาสนาของประชากรตัวอย่าง

ศาสนา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พุทธ	87	64.44
คริสต์	48	35.56
อิสลาม	-	-
รวม	135	100.00

จากตาราง 19 ทำให้ทราบว่าประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่ป่านุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 64.44 กล่าวได้ว่าสอดคล้องกับผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลที่นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ จึงเป็นที่ยอมรับของชุมชนและได้รับ

การสนับสนุนการดำเนินงาน ส่วนนับถือศาสนาคริสต์ ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังคิดเป็นร้อยละ 11.12

4. ระดับการศึกษา

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ระดับประถมศึกษา คือ มีจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.41 รองลงมามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คือ มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.70 ไม่ได้เรียนหนังสือ มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.74 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.93 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ตาราง 20 ระดับการศึกษาของประชากรตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	28	20.74
ประถมศึกษา	64	47.41
มัธยมศึกษาตอนต้น	32	23.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8	5.93
ปริญญาตรี	3	2.22
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รวม	135	100.00

จากตาราง 20 ทำให้ทราบว่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ มีประชากรที่มีระดับการศึกษาสามารถแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่ไม่มีการศึกษาหรือการศึกษาเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล คิดเป็นร้อยละ 20.74 กลุ่มระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 71.11และกลุ่มระดับการศึกษาตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ8.15

5. สถานภาพสมรส

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีการสมรสแล้ว คือ มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 รองลงมาระดับสถานภาพโสด มีจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.78 ระดับสถานภาพหย่าร้าง มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ระดับสถานภาพหม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ตาราง 21 สถานภาพสมรสของประชากรตัวอย่าง

สถานภาพสมรส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	24	17.78
สมรส	105	77.78
หย่าร้าง	3	2.22
หม้าย	3	2.22
รวม	135	100.00

จากตาราง 21 ทำให้ทราบว่าสถานภาพการสมรสของประชากรที่อาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังมีระดับของสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 77.78 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 17.78 มีสถานภาพหย่าร้างและหม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.22

6. ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตอุทยานฯ

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อาศัยในองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงเวลา 5-8 ปี คือ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 รองลงมาช่วงระยะเวลา 9-14 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.15 ช่วงระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.41 ตามลำดับ

ตาราง 22 ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ของประชากรตัวอย่าง

ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 4 ปี	-	-
5-8 ปี	6	4.44
9-14 ปี	11	8.15

ตาราง 22 (ต่อ)

ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
15 ปีขึ้นไป	118	87.41
รวม	135	100.00

จากตารางที่ 22 ทำให้ทราบว่าประชากรที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังที่มีระยะเวลาการดำรงชีวิตอาศัยในพื้นที่ส่วนใหญ่ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 87.41 รองลงมาอาศัยอยู่ระหว่าง 9-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.15 ซึ่งเกิดจากการสมรสย้ายเข้ามาอาศัยใหม่ และอาศัยอยู่ระหว่าง 5-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.44

7. อาชีพหลัก

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีจำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงเป็นอาชีพลูกจ้างหรือรับจ้างทั่วไป มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.37 อาชีพค้าขายทำธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.63 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 ตามลำดับ

ตาราง 23 อาชีพของประชากรตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รับราชการ	-	-
พนักงานบริษัท	3	2.22
ธุรกิจส่วนตัว	13	9.63
เกษตรกรรม	78	57.78
ลูกจ้าง/รับจ้างทั่วไป	41	30.37
รวม	135	100.00

จากตาราง 23 ทำให้ทราบว่าประชากรที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ส่วนใหญ่มีอาชีพหลักในการทำเกษตรกรรมทำไร่ข้าวโพด ทำสวนส้ม สวนผัก สวนผลไม้ คิดเป็นร้อยละ 57.78 รองลงมาอาชีพลูกจ้างหรือรับจ้าง

ทั่วไปทั้งในพื้นที่และในตัวอำเภอแต่ละท้องที่ คิดเป็นร้อยละ 30.37 ทำอาชีพค้าขายส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 9.63 และเป็นพนักงานของบริษัทเอกชนจะมีเพียงเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.22

8. ความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าในพื้นที่ตำบลที่อาศัยมีปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้ จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.33 และคิดว่าไม่มีปัญหา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ตาราง 24 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการทรัพยากรป่าไม้

ความเห็นเกี่ยวกับปัญหา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
มี	126	93.33
ไม่มี	9	6.67
รวม	135	100.00

จากตาราง 24 ทำให้ทราบว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังมีความคิดเห็นว่าในพื้นที่ชุมชนของตนเองมีปัญหาด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 93.33 และมีความคิดเห็นว่าไม่มีปัญหาด้านการจัดการป่าไม้ในพื้นที่ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 6.67 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัญหาด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะป่าไม้ของชุมชน ยังมีปัญหาที่ต้องรอการแก้ไข หาแนวทางออกของการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

9. การรับรู้ของประชาชนต่อหน้าที่ อบต.ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ประชากรตัวอย่างมีความคิดเห็นส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่จัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ของชุมชน มีจำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.48 และประชากรที่มีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ชุมชน คือ มีจำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.52

ตาราง 25 ความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับหน้าที่ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของ อบต.

ความเห็นประชาชน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทราบ	52	38.52
ไม่ทราบ	83	61.48
รวม	135	100.00

จากตาราง 25 ทำให้ทราบว่าชุมชนโดยประชาชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังไม่ทราบข้อมูลว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องดูแล จัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ของชุมชนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 61.48 และทราบคิดเป็นร้อยละ 38.52 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการจัดโครงการอบรมให้ข้อมูลสร้างความรู้และก็นับสนับสนุนกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่ชุมชนในพื้นที่ ให้สามารถเข้าถึงบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่

ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.

ตาราง 26 ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 135) (ร้อยละ)						S.D
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	
1.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต. สามารถจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดีและมีกระบวนการวางแผนงาน	-	86 (63.70)	21 (15.56)	28 (20.74)	-	3.43	08.2
2.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต.ของท่านมีความรู้ ความสามารถในการจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นอย่างดี	-	96 (71.11)	20 (14.82)	19 (14.07)	-	3.57	0.73
3.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต.ของท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้	12 (8.89)	79 (58.51)	35 (25.93)	9 (6.67)	-	3.70	0.73

ตาราง 26 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 135) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
4.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้นำชุมชนของท่านมีความรักและหวงแหนทรัพยากรป่าไม้	121 (89.63)	-	10 (7.41)	4 (2.96)	-	4.76	0.71
5.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากิจกรรมการจัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยผู้บริหาร อบต. ของท่านเป็นไปอย่างถูกต้องตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่	-	97 (71.85)	35 (25.93)	3 (2.22)	-	3.70	0.51
6.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของ ผู้บริหาร อบต.ของท่านก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วมตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด	30 (22.22)	95 (70.37)	1 (0.74)	9 (6.67)	-	4.08	0.70
7.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากิจกรรมการจัดการทรัพยากรป่าไม้โดยผู้บริหาร อบต. ของท่านทำให้ปัญหาเกี่ยวกับป่าไม้ในพื้นที่ลดลง	28 (20.74)	101 (74.81)	3 (2.22)	3 (2.22)	-	4.14	0.55
8.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริหารอบต.ของท่านได้ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างเพียงพอแล้ว	22 (16.30)	63 (46.67)	29 (21.48)	21 (15.55)	-	3.64	0.94
9.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริหาร อบต.ของท่านควรจัดสรรงบประมาณจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	82 (60.74)	49 (36.30)	4 (2.96)	-	-	4.58	0.54
10.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต. อันมีการดำเนินกิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ดีกว่าหรือมากกว่า อบต.ของท่าน	-	5 (3.70)	39 (28.89)	91 (67.41)	-	2.36	0.55

โดย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯน้อยมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81-2.61 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯน้อย
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.62-3.42 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯปานกลาง
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.43-4.23 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.24-5.00 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯมากที่สุด

จากตาราง 26 ทำให้ทราบว่า ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลของพื้นที่ตนเองมีผลการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ อยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นเพื่อสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ซึ่งในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ ทั้ง 9 แห่ง เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี และมีความรู้ ความสามารถในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีความรักและห่วงแหน รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆด้านป่าไม้ให้กับชุมชนได้ อีกทั้งกิจกรรมที่จัดทำเป็นไปตามความต้องการของประชาชนแต่ต้องมีการจัดทำโครงการหรือสนับสนุนงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่าย ติดตามผลงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปรากฏตามผลการศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามข้อที่ 1,2,3,5,8 ได้คะแนนเฉลี่ย 3.61

2. ประชาชนที่ตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ ทั้ง 9 แห่ง เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้อยู่ในระดับที่ดีถึงดีมาก กล่าวคือ การดำเนินงานด้านกิจกรรมต่างๆด้านทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สามารถลดปัญหาความขัดแย้งและปัญหาเกี่ยวป่าไม้ลดลง เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมตั้งแต่ระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัดและระดับประเทศเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ของตนเองมีผลงานที่ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับองค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่อื่น แต่ควรดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์และส่งเสริมด้านความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งสร้างจิตสำนึกด้านทรัพยากรป่าไม้ให้มากยิ่งขึ้นและต่อเนื่อง และในความเห็นของประชาชนในพื้นที่ยังให้ความสำคัญกับผู้นำท้องถิ่นของตนเอง เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลว่ามีบทบาทอย่างมากในการ

เป็นตัวอย่างของชุมชนในการดูแลรักษาทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ ซึ่งปรากฏตามผลการศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามข้อที่ 4,6,7,9,10 ได้คะแนนเฉลี่ย 3.98

สรุปความเห็นของประชาชนเกี่ยวกับแนวทางการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จากแบบสอบถามในรูปแบบปลายเปิดทั้ง 9 แห่ง

ข้อเสนอของประชาชนต่อผู้บริหาร อบต. ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

1. แก้ไขปัญหาของความชัดเจนในเรื่องแนวคิดพื้นที่ทำกินของชาวบ้านกับเขตอุทยานแห่งชาติ
2. ส่งเสริมความรู้ สร้างความเข้าใจ และจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายในชุมชน ในการเฝ้าระวังปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ เช่น ไฟป่า การล่าสัตว์ การลักลอบตัดไม้ โดยให้จัดงบประมาณสนับสนุนชุมชนในการลาดตระเวนร่วมกับเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง
3. จัดสรรงบประมาณลงสู่ชุมชน ด้านสื่อประชาสัมพันธ์ด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ เช่น ป้ายไวนิลรณรงค์การตัดไม้ การจัดทำแนวกันไฟ การจัดทำฝายแม้ว
4. จัดทำแผนงานการด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างน้อยมีระยะเวลา 5 ปี
5. ส่งเสริมอาชีพให้ชุมชนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่เป็นแหล่งทุน เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การปลูกสวนชา(สวนเมี่ยง) ส่งเสริมอาชีพการเกษตรแบบหมุนเวียน จัดหาแหล่งทำด้านการเกษตร
6. จัดทำแผนที่ชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อระบุพื้นที่ในการเกษตร การดูแลป่าที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาในอนาคต

ชาวบ้าน ได้ทำงานหรือร่วมโครงการอะไรบ้างที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนหรือในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

1. โครงการจัดทำแนวกันไฟรอบหมู่บ้าน และรอบป่าต้นน้ำ
2. โครงการจัดทำฝายชะลอน้ำแบบผสมผสาน(ฝายแม้ว) ในพื้นที่ต้นน้ำ
3. โครงการอบรมแนวทางการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติในเขตอุทยานแห่งชาติ
4. กิจกรรมบวชป่า กิจกรรมปลูกป่าในวันสำคัญ

- 5. โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ
- 6. โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าพลังลม
- 7. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววนาคเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

กลุ่มเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง

ข้อมูลชีวสังคม

- 1. เพศ
เจ้าหน้าที่ทั้งหมดเป็นเพศชาย คือ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 60.74 และ
เพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 39.26 ตามลำดับ

ตาราง 27 เพศประชากรตัวอย่าง

เพศ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ชาย	15	100.00
หญิง	-	-
รวม	15	100.00

จากตาราง 27 เพศ พบว่าเนื่องจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ ที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ปฏิบัติที่
เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารอุทยานแห่งชาติ
ห้วยน้ำฝ้ายตามโครงสร้างการบริหารงานฝ่ายใน หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง
ทั้ง 9 หน่วยพิทักษ์ฯ จึงพบว่า เป็นเพศชาย ทั้งหมด

- 2. อายุ
เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 31-40 ปี คือ มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อย
ละ 53.33 รองลงมา คือช่วงอายุ 41-50 ปี มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.67และอายุ 51 ปีขึ้นไป
มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ

ตาราง 28 อายุของเจ้าหน้าที่

อายุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
21-30 ปี	-	-
31-40 ปี	8	53.33
41-50 ปี	4	26.67
51 ปีขึ้นไป	3	20.00
รวม	15	100.00

จากตาราง 28 จะเห็นว่ามีการกระจายกลุ่มอายุ 31 -50 ปี ถึงร้อยละ 80 และ อายุ 51 ปีขึ้นไปมีเพียง ร้อยละ 20.00 แสดงให้เห็นว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มคนทำงาน และมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการรับผิดชอบงาน ซึ่งดูได้จาก ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ฉะนั้นสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ได้อย่างถูกต้องและน่าเชื่อถือ

3. ศาสนา

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และนับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ตาราง 29 ศาสนาของเจ้าหน้าที่

ศาสนา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พุทธ	13	86.67
คริสต์	2	13.33
อิสลาม	-	-
รวม	15	100.00

จากตาราง 29 ทำให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม ด้านมวชน การมีส่วนร่วมกับชุมชน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 86.67 ส่วนนับถือศาสนาคริสต์ คิดเป็นร้อยละ 13.33

4. ระดับการศึกษา

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.34 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.33การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ13.33 ตามลำดับ

ตาราง 30 ระดับการศึกษาของเจ้าหน้าที่

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	-	-
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	73.34
ปริญญาตรี	2	13.33
สูงกว่าปริญญาตรี	2	13.33
รวม	15	100.00

จากตาราง 30 ทำให้ทราบว่าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ มีประชากรที่มีระดับการศึกษาสามารถแบ่งกลุ่มประชากรตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กล่าวคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 73.34 ซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ และการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.66 ทำหน้าที่ผู้บริหาร และหัวหน้าฝ่ายต่างๆ

5. สถานภาพสมรส

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีการสมรสแล้ว คือ มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาระดับสถานภาพโสด มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.67 ตามลำดับ

ตาราง 31 สถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่

สถานภาพสมรส	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
โสด	4	26.67
สมรส	11	73.33
หย่าร้าง	-	-
หม้าย	-	-
รวม	15	100.00

จากตาราง 31 ทำให้ทราบว่าสถานภาพการสมรสของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติที่ปฏิบัติงานด้านประสานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานภาพการสมรส คิดเป็นร้อยละ 73.33 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 26.67 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพสมรส ของเจ้าหน้าที่ฯ ส่วนใหญ่มีความมั่นคงทางด้านครอบครัว ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน

6. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตอุทยานฯ

เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขตอุทยานฯช่วงเวลา 5-8 ปี คือ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.44 รองลงมาช่วงระยะเวลา 9-14 ปี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.15 ช่วงระยะเวลาดำรงตำแหน่ง 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 118 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.41 ตามลำดับ

ตาราง 32 ระยะเวลาดำรงตำแหน่งของเจ้าหน้าที่

ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่เกิน 4 ปี	-	-
5-8 ปี	10	66.67
9-14 ปี	2	13.33
15 ปีขึ้นไป	3	20.00
รวม	15	100.00

จากตาราง 32 ทำให้ทราบว่าประชากรที่อาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตป่าอนุรักษ์พื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังที่มีระยะเวลาการดำรงชีวิตอาศัยในพื้นที่ส่วนใหญ่ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 87.41 รองลงมาอาศัยอยู่ระหว่าง 9-14 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.15 ซึ่งเกิดจากการสมรสย้ายเข้ามาอาศัยใหม่ และอาศัยอยู่ระหว่าง 5-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.44

7. อาชีพหลัก

ตาราง 33 ข้อมูลอาชีพของเจ้าหน้าที่กลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
รับราชการ	4	26.67
ลูกจ้าง/พนักงาน	11	73.33
รวม	15	100.00

จากตาราง 33 ทำให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ มีอาชีพลูกจ้างประจำและพนักงาน มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.33รองลงเป็นอาชีพรับราชการ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.37 ตามลำดับ

ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการการดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.

ตาราง 34 ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทในการดำเนินการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหาร อบต.

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 135) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		
1.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต. สามารถจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	-	13 (86.67)	2 (13.33)	-	-	4.06	0.35

ตาราง 34 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 135) (ร้อยละ)					คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง		
2.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต.ของท่านมีความรู้ ความสามารถ ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้เป็นอย่างดี ดี	2 (13.33)	13 (86.67)	-	-	-	4.13	0.59
3.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต.ของท่านมีความรักและหวงแหน ทรัพยากรป่าไม้	2 (13.33)	10 (66.67)	3 (20.00)	-	-	3.93	0.63
4.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้นำชุมชน ของท่านมีความรักและหวงแหน ทรัพยากรป่าไม้	-	10 (66.67)	4 (26.66)	1 (6.67)	-	3.60	0.72
5.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากิจกรรมการ จัดการทรัพยากรป่าไม้ โดยผู้บริหาร อบต. ของท่านเป็นไปอย่างถูกต้องตรง ตามความต้องการของประชาชนใน พื้นที่	-	7 (46.67)	6 (40.00)	2 (13.33)	-	3.20	0.65
6.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า กิจกรรมด้าน การจัดการทรัพยากรป่าไม้ของ ผู้บริหาร อบต.ของท่านก่อให้เกิด ประโยชน์ต่อส่วนร่วมตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด	3 (20.00)	9 (60.00)	3 (20.00)	-	-	4.00	0.52
7.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่ากิจกรรมการ จัดการทรัพยากรป่าไม้โดยผู้บริหาร อบต. ของท่านทำให้ปัญหาเกี่ยวกับป่า ไม้ในพื้นที่ลดลง	7 (46.67)	8 (53.33)	-	-	-	4.47	0.41
8.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริหารอบต. ของท่านได้ดำเนินกิจกรรมด้านการ จัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างเพียงพอ แล้ว	-	2 (13.33)	2 (13.33)	11 (73.34)	-	2.40	0.35
9.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าผู้บริหาร อบต.ของท่านควรดำเนินกิจกรรมด้าน การจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มาก ยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	6 (40.00)	9 (60.00)	-	-	-	4.40	0.51

ตาราง 34 (ต่อ)

คำถาม	จำนวนผู้ตอบ (N = 135) (ร้อยละ)						S.D
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	
10.ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่า ผู้บริหาร อบต. อื่นมีการดำเนินกิจกรรมด้านการ จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ดีกว่าหรือ มากกว่า อบต.ของท่าน	-	11 (73.33)	4 (26.67)	-	2.73	0.46	
เฉลี่ย						3.69	

โดย	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯน้อยมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.81-2.61 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯน้อย
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.62-3.42 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯปานกลาง
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	3.43-4.23 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯมาก
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	4.24-5.00 =	ผู้บริหารอบต.มีการจัดการฯมากที่สุด

จากตาราง 34 ทำให้ทราบว่าเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทำหน้าที่ หัวหน้าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ปฏิบัติงาน ด้านป้องกัน ปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ ด้านมวลชน ด้านประสานความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล การมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนกับส่วนราชการและ ผู้บริหารอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง มีความเห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง มีผลการดำเนินงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ อยู่ในระดับที่ดี ซึ่งสามารถแยกเป็นประเด็นเพื่อสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1. ตัวบุคคล กล่าวคือ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง มีการจัดการป่าไม้ตามกรอบหน้าที่ได้ผลเป็นอย่างดี มีความรู้ ด้านทรัพยากรป่าไม้ในชุมชน ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการองค์กรให้สามารถแก้ไขปัญหาด้านป่าไม้ มีความรัก ความห่วงใยในทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ ในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง และยังเห็นว่าผู้นำชุมชนที่อาศัยในเขตป่าอนุรักษ์ส่วนใหญ่มีความรัก ความห่วงใยทรัพยากรป่าไม้ของตนเอง โดยพิจารณาจาก 1,2,3,4 ได้คะแนนเฉลี่ย 3.68

2. การดำเนินงาน กล่าวคือ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง เห็นว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง ทั้ง 9 แห่ง มีการดำเนินงานด้านการจัดการป่าไม้เป็นไปอย่างถูกต้องตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนร่วม สามารถลดปัญหาเกี่ยวกับป่าไม้ในพื้นที่ให้ลดลง ซึ่งปรากฏตามผลการศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามข้อที่ 5,6,7,10 ได้คะแนนเฉลี่ย 4.00

3. ข้อเสนอแนะ เห็นควรว่าให้มีการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้มากยิ่งขึ้น และอย่างต่อเนื่อง ซึ่งปรากฏตามผลการศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถามข้อที่ 8,9

สรุปความเห็นของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังเกี่ยวกับแนวทางการจัดการทรัพยากรป่าไม้ของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ป่าอนุรักษ์เขตอุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง จากแบบสอบถามในรูปแบบปลายเปิดทั้ง 9 แห่ง

ข้อเสนอของเจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดังต่อ อบต. ในการจัดการทรัพยากรป่าไม้

1. ส่งเสริมให้ราษฎรมีรายได้ที่ยั่งยืนโดยให้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ส่งเสริมความรู้ สร้างความเข้าใจ และจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายในชุมชน เพื่อเฝ้าระวังปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ เช่น ไฟป่า การล่าสัตว์ การลักลอบตัด
3. ควบคุมการขยายตัวของจำนวนประชากรในชุมชนที่อาศัยในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
4. จัดทำแผนงานด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างน้อยมีระยะเวลา 1,3,5 ปี
5. จัดให้มีเจ้าหน้าที่เฉพาะด้านที่มีความรู้ด้านกฎหมายป่าไม้ เพื่อดำเนินการในส่วนแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวบ้าน
6. จัดทำแผนที่ชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อบริหารพื้นที่ในการเกษตร การดูแลป่าที่อยู่อาศัย แหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาในอนาคต
7. จัดสรรงบประมาณด้านการอนุรักษ์ป้องกันป่าไม้ เช่น ค่าเยวชน โครงการฝายชะลอน้ำ จัดทำแนวกันไฟ จัดทำแผนป่าชุมชน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน